

No. 47644

**Belgium
and
Thailand**

Treaty between the Government of the Kingdom of Belgium and the Government of the Kingdom of Thailand on mutual assistance in criminal matters. Bangkok, 12 November 2005

Entry into force: *23 July 2010 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with article 29*

Authentic texts: *Dutch, English, French and Thai*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Belgium, 28 July 2010*

**Belgique
et
Thaïlande**

Convention entre le Gouvernement du Royaume de Belgique et le Gouvernement du Royaume de Thaïlande sur l'entraide en matière pénale. Bangkok, 12 novembre 2005

Entrée en vigueur : *23 juillet 2010 par échange des instruments de ratification, conformément à l'article 29*

Textes authentiques : *néerlandais, anglais, français et thaï*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Belgique, 28 juillet 2010*

[DUTCH TEXT – TEXTE NÉERLANDAIS]

**OVEREENKOMST
TUSSEN
DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE
EN
DE REGERING VAN HET KONINKRIJK THAILAND
INZAKE
WEDERZIJDSE RECHTSHULP IN STRAFZAKEN**

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE

EN

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK THAILAND ;

hierna genoemd de “Overeenkomstsluitende Staten” ;

VERLANGEND de banden die reeds geruime tijd tussen hun landen bestaan, te handhaven en te versterken, alsmede de doeltreffendheid van beide landen inzake preventie, onderzoek en vervolging van criminaliteit door middel van samenwerking en wederzijdse rechtshulp in strafzaken te verhogen ;

ONDERSTREPEND DAT de Overeenkomstsluitende Staten een gemeenschappelijk belang hebben om ervoor te zorgen dat de onderlinge wederzijdse rechtshulp in strafzaken doeltreffend, vlot en aan de hand van kwalitatief hoogwaardige informatie verloopt, op een wijze die verenigbaar is met de fundamentele beginselen van hun nationaal recht, daaronder begrepen de beginselen van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, opgemaakt te New York op 19 december 1966 ; en

UITING GEVEND AAN hun vertrouwen in de structuur en de werking van hun strafrechtstelsels, evenals in het vermogen van hun beide landen om een eerlijk proces te waarborgen ;

ZIJN OVEREENGEKOMEN als volgt :

Artikel 1

Verplichte wederzijdse rechtshulp

1. De Overeenkomstsluitende Partijen verbinden zich ertoe elkaar overeenkomstig de bepalingen van deze Overeenkomst wederzijdse rechtshulp in de ruimste zin te verlenen in het kader van onderzoeken, vervolgingen en andere procedures in verband met strafbare feiten waarvan de bestraffing op het tijdstip van het verzoek behoort tot de rechtsmacht van hun rechtbanken. De autoriteiten bevoegd om rechtshulp te vragen dan wel te verstrekken zijn voor het koninkrijk Thailand de rechterlijke autoriteiten en de entiteiten die krachtens de wet bevoegd zijn om een verzoek ten uitvoer te doen leggen of bijstand te vragen, en voor het koninkrijk België de rechterlijke autoriteiten.
2. De bepalingen van deze Overeenkomst zijn eveneens van toepassing wanneer de gevraagde rechtshulp betrekking heeft op een strafrechtelijke procedure in fiscale zaken (douane en accijnzen, directe en indirecte belastingen en valutacontrole).
3. De wederzijdse rechtshulp omvat doch is niet beperkt tot :
  - (a) het verzamelen van getuigenverklaringen van personen ;
  - (b) het verstrekken van inlichtingen, documenten, dossiers en bewijsmateriaal ;
  - (c) het afgeven van documenten ;
  - (d) het ten uitvoer leggen van verzoeken om huiszoeking, inbeslagneming en opsporing ;
  - (e) het overbrengen van gedetineerden of vergemakkelijken van de verschijning van derden in de verzoekende Staat om aldaar te getuigen ;
  - (f) het lokaliseren van personen en voorwerpen ;
  - (g) maatregelen inzake lokalisatie, inbeslagneming en verbeurdverklaring van de opbrengsten en van de instrumenten van criminele activiteiten ; en
  - (h) enige andere vorm van rechtshulp die beantwoordt aan de doelstellingen van deze Overeenkomst.
4. De wederzijdse rechtshulp wordt verleend, ongeacht of de feiten waarop het onderzoek, de vervolging of de procedure in de verzoekende Staat betrekking heeft, al dan niet een strafbaar feit opleveren in de aangezochte Staat of aanleiding kunnen geven tot vervolging door de aangezochte Staat.
5. De inlichtingen en het bewijsmateriaal verkregen krachtens deze Overeenkomst kunnen enkel worden bekendgemaakt of aangewend ten behoeve van het onderzoek, de vervolging of de procedure in verband met de feiten zoals gekwalificeerd in het verzoek. Indien deze kwalificatie wordt gewijzigd, mogen deze inlichtingen of dit bewijsmateriaal niet worden gebruikt zonder de voorafgaande toestemming van de aangezochte Staat.
6. Met deze Overeenkomst wordt uitsluitend de wederzijdse rechtshulp beoogd tussen de autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Staten belast met de toepassing van het strafrecht. Zij heeft niet tot doel en is niet ontworpen met het oog op het verlenen van een dergelijke rechtshulp aan private partijen.
7. Geen enkele private partij kan een bepaling van deze Overeenkomst aanvoeren om de tenuitvoerlegging van een verzoek te verhinderen, dan wel om bewijsmateriaal verkregen overeenkomstig de bepalingen van deze Overeenkomst te verwijderen of te doen verdwijnen.
8. Deze Overeenkomst is niet van toepassing op de tenuitvoerlegging van beslissingen tot aanhouding en tot veroordeling, behalve in geval van verbeurdverklaring. Zij is evenmin van toepassing op militaire misdrijven die geen gemeenrechtelijke misdrijven opleveren.

Artikel 2

Gronden tot weigering of uitstel

1. De aangezochte Staat kan weigeren een verzoek ten uitvoer te leggen indien hij van oordeel is dat :
  - (a) de tenuitvoerlegging van het verzoek de soevereiniteit, de veiligheid of de openbare orde, dan wel andere wezenlijke belangen van de aangezochte Staat kan schenden ;
  - (b) het verzoek betrekking heeft op een politiek misdrijf ;
  - (c) ernstige redenen bestaan om aan te nemen dat het verzoek is ingediend om een onderzoek te kunnen instellen tegen een persoon, deze te vervolgen of te straffen, of andere procedures tegen hem in te stellen op grond van zijn ras, geslacht, godsdienst, nationaliteit of politieke overtuiging, dan wel dat de situatie van de betrokkene dreigt te verslechteren om een van voornoemde redenen ;
  - (d) het verzoek betrekking heeft op een strafbaar feit waarop krachtens het recht van de verzoekende Staat, doch niet krachtens het recht van de aangezochte Staat de doodstraf is gesteld. Niettegenstaande het voorgaande mag het verzoek niet worden geweigerd indien de verzoekende Staat de aangezochte Staat toereikende waarborgen biedt dat de doodstraf niet zal worden opgelegd of, indien zulks wel het geval is, niet zal worden uitgevoerd. Een weigering van de aangezochte Staat om een verzoek om die reden ten uitvoer te leggen, biedt de verzoekende Staat de mogelijkheid, op grond van wederkerigheid, de tenuitvoerlegging van een verzoek van de andere Staat met betrekking tot een strafbaar feit van vergelijkbare aard en ernst te weigeren.
2. De aangezochte Staat kan het verlenen van rechtshulp uitstellen ingeval de tenuitvoerlegging van het verzoek kan leiden tot de belemmering van een lopend gerechtelijk onderzoek, een lopende vervolging of een lopende procedure in de aangezochte Staat.
3. Alvorens het verzoek om rechtshulp te weigeren of de tenuitvoerlegging ervan uit te stellen, bepaalt de aangezochte Staat of de rechtshulp kan worden verleend onder de voorwaarden die hij noodzakelijk acht. Indien de verzoekende Staat de rechtshulp onder deze voorwaarden aanvaardt, verbindt hij zich ertoe deze in acht te nemen.
4. De aangezochte Staat brengt de verzoekende Staat zo spoedig mogelijk op de hoogte van de redenen die aan de weigering of aan het uitstel van de tenuitvoerlegging van het verzoek ten grondslag liggen.

Artikel 3

Centrale autoriteit

1. Iedere Overeenkomstsluitende Staat wijst een centrale autoriteit aan.
2. De centrale autoriteit van het koninkrijk Thailand is de Attorney General of een door hem aangewezen persoon.

3. De centrale autoriteit van het koninkrijk België is de minister van Justitie of een door hem aangewezen persoon.
4. De krachtens deze Overeenkomst ingediende verzoeken worden geformuleerd en ten uitvoer gelegd door de centrale autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 4

Taal

De verzoeken en bewijsstukken moeten vergezeld gaan van een vertaling in een officiële taal van de aangezochte Staat of in de Engelse taal.

Artikel 5

Inhoud van de verzoeken om rechtshulp

1. Het verzoek om rechtshulp wordt schriftelijk ingediend. In geval van spoed of indien de aangezochte Staat daarmee instemt, kan het verzoek per fax of enig ander middel worden verzonden maar moet het onmiddellijk schriftelijk worden bevestigd.
2. De verzoeken om rechtshulp bevatten :
  - (a) de naam van de bevoegde autoriteit die het gerechtelijk onderzoek, de vervolging of de procedure waarop het verzoek betrekking heeft, leidt ;
  - (b) een omschrijving van de aard van het gerechtelijk onderzoek, van de vervolging of van de procedure, daaronder begrepen een samenvatting van de relevante feiten en wetgeving ;
  - (c) een omschrijving van het gezochte bewijsmateriaal of inlichtingen of van de handelingen inzake de rechtshulp die moeten worden verricht ;
  - (d) het doel waarom het bewijsmateriaal, de inlichtingen of enige andere vorm van rechtshulp worden gevraagd.
3. Indien nodig bevat het verzoek tevens :
  - (a) voor zover mogelijk, de identiteit, de nationaliteit en de lokalisatie van de persoon of personen op wie het gerechtelijk onderzoek, de vervolging of de procedure in de verzoekende Staat betrekking heeft ;
  - (b) de beschikbare gegevens over de identiteit en de verblijfplaats van de persoon die in de aangezochte Staat moet worden gelokaliseerd ;
  - (c) de identiteit en de lokalisatie van de persoon aan wie een afgifte moet worden gedaan, de band tussen deze persoon en het gerechtelijk onderzoek, de vervolging of de procedure en de wijze van afgifte ;